

На основу члана 227. став 5. Закона о банкама Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 04/17), члана 5. став 1. тачка б, члана 20. став 2. тачка б. и члана 37. Закона о Агенцији за банкарство Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 59/13 и 4/17), те члана 6. став 1. тачка б. и члана 19. став 1. тачка б. Статута Агенције за банкарство Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 63/17), Управни одбор Агенције за банкарство Републике Српске, на 47. сједници, одржаној дана 26.02.2018. године, д о н о с и

О Д Л У К У
О ПРОЦЕНИ МОГУЋНОСТИ
РЕСТРУКТУРИРАЊА БАНКЕ И БАНКАРСКЕ ГРУПЕ

Предмет Одлуке

Члан 1.

- (1) Овом одлуком ближе се прописују елементи који се узимају у обзир приликом процјене могућности реструктурирања банке или банкарске групе.
- (2) Одредбе ове одлуке примјењују се на банке са сједиштем у Републици Српској којима је Агенција за банкарство Републике Српске (у даљем тексту: Агенција) издала дозволу за рад и банкарску групу која је предмет надзора Агенције на консолидованој основи.

Могућност за реструктурирање

Члан 2.

- (1) Могућност за реструктурирање банке или банкарске групе постоји ако су кумулативно испуњени сљедећи услови:
 - 1) над банком је могуће спровести поступак ликвидације, односно стечаја или поступак реструктурирања,
 - 2) спровођење било којег од тих поступака, у мјери у којој је то могуће, неће довести до наступања значајних негативних посљедица на стабилност финансијског сектора,
 - 3) спровођењем било којег од тих поступака могуће је обезбиједити континуитет обављања критичних функција банке и
 - 4) спровођење реструктурирања могуће је без коришћења ванредне јавне финансијске подршке, али се могу користити средства за финансирање реструктурирања у складу Законом о банкама Републике Српске (у даљем тексту: Закон) и прописом којим су уређени намјена и начин коришћења средстава за финансирање реструктурирања.
- (2) Приликом процјене могућности реструктурирања банке или банкарске групе Агенција нарочито узима у обзир:
 - 1) могућност остваривања циљева реструктурирања примјеном расположивих инструмената реструктурирања,
 - 2) посљедице реструктурирања банке на стабилност финансијског сектора, привреду и повјерење грађана у банкарски систем, као и да ли ће примјена инструмената реструктурирања спријечити ширење негативних посљедица неспособности пословања банке на банкарски систем,
 - 3) посљедице реструктурирања банке на повјериоце, депоненте, уговорне стране и запослене,

- 4) посљедице реструктурирања банке на несметано функционисање платног система и система за поравнање хартија од вриједности,
- 5) способност банке да обезбиједи континуитет обављања критичних функција и кључних пословних активности,
- 6) ниво усклађености правне и организационе структуре са критичним функцијама и кључним пословним активностима које се обављају у банци,
- 7) способност банке да у складу са већ закљученим пословима и могућностима обезбиједи минималне кадровске и инфраструктурне капацитете, као и финансирање, ликвидност и капитал који су довољни да одржавају критичне функције и кључне пословне активности,
- 8) одвојеност кључних пословних активности од осталих активности банке,
- 9) примјенљивост процедура и мјера за управљање ризицима,
- 10) износ и врсту прихватљивих обавеза на које се може примијенити отпис или конверзија у примјени инструмента реструктурирања властитим средствима банке и
- 11) адекватност управљања ризицима информационог система у вези са обезбјеђивањем приступа информацијама и подацима неопходним за спровођење поступка реструктурирања.

Фазе процјене могућности реструктурирања

Члан 3.

- (1) Агенција врши процјену могућности реструктурирања кроз сљедеће узастопне фазе:
 - 1) процјену оправданости и могућности спровођења ликвидације или стечаја банке или банкарске групе у складу са редовном процедуром дефинисаном законским прописима који регулишу спровођење ових поступака, на начин дефинисан чланом 4. ове одлуке,
 - 2) избор префериране стратегије реструктурирања коју ће Агенција процјењивати у складу са чланом 5. ове одлуке,
 - 3) процјену могућности спровођења префериране стратегије реструктурирања у складу са чл. 6–11. ове одлуке,
 - 4) процјену адекватности префериране стратегије реструктурирања у складу са чланом 12. ове одлуке.
- (2) Када Агенција сматра да би ликвидација или стечај банака и банкарских група имали сличан негативан утицај на стабилност финансијског сектора, може да изврши процјену оправданости и могућности спровођења ликвидације или стечаја тих банака и банкарских група на сличан или исти начин.
- (3) Када Агенција закључи да није могуће спровести поступак ликвидације или стечаја банке или банкарске групе или да је њихово реструктурирање у јавном интересу, она врши избор префериране стратегије реструктурирања банке или банкарске групе на основу информација обезбијеђених од стране банке или банкарске групе. Када је то потребно, Агенција дефинише алтернативне варијанте стратегије за случајеве када се докаже да преферирана стратегија није адекватна или да исту није могуће спровести.
- (4) Процјена адекватности и могућности спровођења префериране стратегије реструктурирања банке и банкарске групе из става 3. овог члана треба обухватити и процјену свих идентификованих алтернативних варијаната те стратегије.

- (5) Агенција захтијева од банке да јој достави додатне податке и информације за потребе процјене префериране стратегије реструктурирања банке и њених алтернативних варијаната.
- (6) Податке и информације за потребе процјене префериране стратегије реструктурирања банкарске групе и њених алтернативних варијаната из става 5. овог члана Агенцији доставља надређена банка у банкарској групи која је предмет контроле Агенције на консолидованој основи, а у случају банкарске групе с надређеним холдингом или надређеним матичним друштвом те податке и информације доставља банка са сједиштем у Републици Српској која је под контролом тог холдинга или друштва.
- (7) Када сматра да је потребно, Агенција ревидира преферирану стратегију реструктурирања банке или банкарске групе или узима у обзир алтернативне варијанте те стратегије, а на основу процјене адекватности и могућности спровођења префериране стратегије реструктурирања из става 4. овог члана.
- (8) Када Агенција ревидира стратегију реструктурирања банке или банкарске групе, дужна је извршити процјену њене адекватности и могућности спровођења.

**Процјена оправданости и могућности
спровођења ликвидације или стечаја банке**

Члан 4.

- (1) Агенција врши процјену оправданости и могућности спровођења ликвидације или стечаја банке или банкарске групе у складу са редовном процедуром дефинисаном законским прописима који регулишу спровођење ових поступака.
- (2) Приликом процјене оправданости ликвидације или стечаја Агенција разматра њихов утицај на стабилност финансијског сектора, а са циљем обезбјеђења наставка приступа критичним функцијама које обавља банка или банкарска група и постизања циљева реструктурирања. При томе Агенција узима у обзир активности, услуге или послове које обавља или пружа банка или банкарска група и процјењује да ли ће ликвидација или стечај имати значајан негативан утицај на сљедеће:
 - 1) функционисање финансијског тржишта и утицај на повјерење у то тржиште,
 - 2) инфраструктуре финансијског тржишта, а посебно сљедеће:
 1. да ли би неочекивани прекид активности довео до ограничавања нормалног функционисања инфраструктуре финансијског тржишта на начин који би негативно утицао на финансијски сектор у цјелини и
 2. да ли би и у којој мјери инфраструктуре финансијског тржишта могле да служе као канали за ширење негативног утицаја у процесу ликвидације или стечаја,
 - 3) остале банке и друга лица у финансијском сектору, а посебно сљедеће:
 1. да ли би ликвидација или стечај банке или банкарске групе довели до повећавања трошкова извора финансирања или смањили доступност извора финансирања за друге банке и лица у финансијском сектору на начин који представља ризик за финансијску стабилност и
 2. да ли постоји ризик од директног или индиректног ширења негативног утицаја на друге банке и лица у финансијском сектору, те ризик од погоршања макроекономских показатеља и
 - 4) привреду, а посебно с аспекта доступности финансијских услуга.
- (3) Ако Агенција процијени да је покретање поступка ликвидације или стечаја оправдано, она ће извршити процјену могућности спровођења тих поступака. При томе ће

Агенција размотри да ли информациони системи банке или банкарске групе могу да генеришу информације које захтијева Агенција за осигурање депозита Босне и Херцеговине за потребе исплате осигураних депозита, укључујући раздвајање салда на рачунима депозита на осигурани и неосигурани дио. Уколико је релевантно, Агенција разматра и да ли се могу генерисати информације које захтијева орган надлежан за осигурање депозита у другој држави.

Избор префериране стратегии реструктурирања

Члан 5.

- (1) Агенција ће процијенити да ли је преферирана стратегија реструктурирања адекватна за постизање циљева реструктурирања, имајући у виду структуру и пословни модел банке или банкарске групе, те режиме реструктурирања који су примјенљиви на правна лица у банкарској групи. Сматра се да је примјена расположивих инструмената реструктурирања од јавног интереса ако је неопходна за постизање једног или више циљева реструктурирања, а спровођењем поступака ликвидације или стечаја ти циљеви не би били испуњени у истој мјери.
- (2) Приликом процјене из става 1. овог члана Агенција ће размотрити најмање сљедеће:
 - 1) који инструменти реструктурирања би се користили у складу са стратегијом реструктурирања и да ли су исти расположиви за правна лица обухваћена том стратегијом,
 - 2) уговорне или друге аранжмане успостављене са циљем преноса губитака између правних лица унутар банкарске групе, укључујући и аранжмане успостављене са правним лицима која не припадају банкарској групи, али припадају истој групи друштава (укључујући и највише матично друштво те групе),
 - 3) могућност извршења инструмената реструктурирања предвиђених стратегијом, а посебно у другим државама,
 - 4) да ли стратегија реструктурирања захтијева предузимање мјера од стране других надлежних институција, а нарочито из других држава, или захтијева да те институције самостално не предузимају мјере везане за реструктурирање, те да ли надлежне институције сматрају да су те мјере спроводиве и адекватне.
- (3) Агенција такође разматра да ли су алтернативне варијанте стратегије реструктурирања неопходне за рјешавање сценарија или околности у којима се преферирана стратегија не може на адекватан начин спровести. При томе Агенција за сваку алтернативну варијанту стратегије разматра вјероватноћу да ће постићи циљеве реструктурирања и обезбиједити континуитет критичних функција.
- (4) Мјере за отклањање препрека за реструктурирање на основу алтернативних варијаната стратегија предузимају се у складу са чланом 228. Закона само уколико оне не спречавају да се преферирана стратегија спроведе на адекватан начин.

Процјена могућности спровођења префериране стратегије реструктурирања

Члан 6.

- (1) Агенција процјењује да ли је преферирану стратегију реструктурирања могуће на одговарајући начин спровести у одређеном року и идентификује потенцијалне препреке за њено ефикасно спровођење.

- (2) Агенција ће разматрати препреке за краткорочну стабилизацију банке или банкарске групе.
- (3) Агенција ће такође разматрати све предвидиве препреке за реорганизацију пословања која се захтијева у складу са чланом 254. Закона или која ће се вјероватно захтијевати ако стратегија реструктурирања предвиђа успостављање дугорочне одрживости цијеле банке или банкарске групе или њеног дијела.
- (4) Препреке се разврставају најмање у сљедеће категорије:
 - 1) структура и пословање,
 - 2) финансијски ресурси,
 - 3) информације,
 - 4) прекогранична питања и
 - 5) правна питања.

Процена могућности спровођења – структура и пословање

Члан 7.

Агенција разматра најмање сљедећа питања приликом процене да ли постоје потенцијалне препреке за реструктурирање повезане са структуром и пословањем банке или банкарске групе:

- 1) у којој мјери банка може распоредити кључне пословне активности и критичне функције на правна лица унутар групе,
- 2) у којој је мјери правна и организациона структура усклађена са кључним пословним активностима и критичним функцијама,
- 3) у којој мјери постоје аранжмани којима се обезбјеђују потребни кадрови, инфраструктура, финансирање, ликвидност и капитал за подршку кључним пословним активностима и критичним функцијама,
- 4) у којој су мјери уговори о пружању услуга у потпуности проводиви у случају реструктурирања банке,
- 5) у којој је мјери управљачка структура банке адекватна за управљање и обезбјеђење усклађености с интерним политикама банке у вези са њеним уговорима о нивоу услуге (*енгл. SLA*),
- 6) у којој мјери банка има поступак за пренос услуга које пружа у складу са споразумима о нивоу услуге трећим лицима у случају подјеле кључних пословних активности или критичних функција,
- 7) у којој мјери постоје планови и мјере за ванредне ситуације којима се обезбјеђује приступ платним системима и системима поравнања,
- 8) у којој мјери правна структура банкарске групе спречава примјену инструмената реструктурирања због броја правних лица, сложености структуре банкарске групе или потешкоћа у усклађивању пословних активности правних субјеката,
- 9) постојање и одрживост уговора о нивоу услуге,
- 10) зависност значајних субјеката и кључних пословних активности од инфраструктуре, информационих технологија, трезора или финансија, запослених или других дијељених критичних услуга,
- 11) да ли су системи управљања, укључујући систем унутрашњих контрола и систем управљања ризицима, конзистентни са планираним измјенама пословне структуре банке или банкарске групе,

- 12) да ли је правна и организациона структура банке или банкарске групе конзистентна са планираним измјенама пословне структуре банке или банкарске групе и
- 13) да ли су адекватни инструменти реструктурирања предвиђени стратегијом реструктурирања доступни за све правне субјекте.

Процјена могућности спровођења – финансијски ресурси

Члан 8.

Агенција разматра најмање сљедећа питања приликом процјене да ли постоје потенцијалне препреке за реструктурирање повезане са финансијским ресурсима:

- 1) ако се користе гаранције унутар групе, у којој су мјери те гаранције издате по тржишним условима, те у којој су мјери системи управљања ризицима у вези са тим гаранцијама адекватни,
- 2) у случају да банкарска група врши наизмјеничне трансакције (*енгл. back-to-back transactions*), у којој су мјери те трансакције уговорене по тржишним условима, те у којој су мјери системи управљања ризицима у вези са тим трансакцијама адекватни,
- 3) у којој мјери употреба гаранција унутар групе (укључујући прекограничне гаранције) или наизмјеничне трансакције повећава могућност ширења ризика унутар банкарске групе, те групе друштва којој банка припада,
- 4) износ и врсту прихватљивих обавеза банке,
- 5) потребу за утврђивањем и квантификавањем свих обавеза које у складу са преферираном стратегијом реструктурирања неће допринијети покрићу губитака или докапитализацији, узимајући у обзир најмање сљедеће факторе:
 1. рочност,
 2. ранг у исплатним редовима,
 3. врсте власника инструмената или преносивост инструмената,
 4. правне препреке за покриће губитака, као што су непризнавање инструмената реструктурирања према праву друге државе или постојање права на нетирање права и обавеза,
 5. друге факторе који проузрокују ризик да се обавезе неће моћи искористити за покриће губитака и
 6. износ квалификованих прихватљивих обавеза или других обавеза које се могу искористити за покриће губитака и правна лица која су емитовала те инструменте,
- 6) износ потреба за финансирањем прије и у току реструктурирања, доступност извора финансирања и препреке за пренос средстава у оквиру банке или банкарске групе,
- 7) да ли су ближе одређени адекватни аранжмани за пренос губитака са других чланица банкарске групе на правна лица на која се примјењују инструменти реструктурирања, укључујући, према потреби, процјену износа финансирања унутар банкарске групе и његове могућности за покриће губитака.

Процјена могућности спровођења – информације

Члан 9.

Агенција разматра најмање сљедећа питања приликом процјене да ли постоје потенцијалне препреке за реструктурирање повезане с информацијама:

- 1) адекватност информационих система са аспекта могућности да Агенција у циљу брзог доношења одлука може прикупити тачне и потпуне информације у вези са кључним пословним активностима и критичним функцијама,
- 2) способност информационих система да пружи информације које су потребне за ефикасно реструктурирање банке у сваком тренутку, чак и у условима који се брзо мијењају,
- 3) у којој мјери банка или банкарска група могу обезбиједити континуитет својих информационих система како за банку тако и за нову банку у случају да су кључне пословне активности и критичне функције одвојене од остатка пословних активности,
- 4) у којој су мјери банка и банкарска група успоставиле одговарајуће поступке који би омогућили пружање Агенцији информација о утврђивању депонената и износа осигураних депозита и
- 5) способност банке или банкарске групе да достави информације потребне за процјену и утврђивање износа потребног отписа или докапитализације.

Процјена могућности спровођења – прекогранична питања

Члан 10.

Агенција разматра најмање сљедећа питања приликом процјене да ли постоје потенцијалне препреке за реструктурирање повезане са прекограничним питањима:

- 1) да ли друге надлежне институције имају инструменте реструктурирања неопходне за подршку активностима које спроводи Агенција у поступку реструктурирања, те постојање адекватних поступака за координацију активности између надлежних институција и
- 2) постојање адекватних поступака за координацију и комуникацију, те усаглашавање мјера које ће предузети Агенција и друге надлежне институције са циљем омогућавања спровођења стратегије реструктурирања.

Процјена могућности спровођења – правна питања

Члан 11.

Приликом процјене могућих препрека за реструктурирање узимају се у обзир сљедећа правна питања:

- 1) могу ли се правовремено испунити захтјеви за добијање одобрења и сагласности који су неопходни за спровођење стратегије реструктурирања,
- 2) да ли се значајан дио уговорних односа може раскинути приликом покретања поступка реструктурирања и
- 3) да ли се уговорним обавезама које Агенција не може поништити забрањује пренос имовине и/или обавеза предвиђених стратегијом реструктурирања.

Процјена адекватности стратегије реструктурирања

Члан 12.

- (1) Након процјене могућности спровођења префериране стратегије реструктурирања Агенција процјењује њену адекватност. Приликом процјене узима се у разматрање потенцијални утицај реструктурирања банке на финансијски сектор и привреду, са

циљем обезбјеђења континуитета критичних функција које извршава банка или банкарска група.

- (2) Процјена адекватности стратегије реструктурирања обухвата:
1. спроводивост употребе инструмената реструктурирања на начин којим се задовољавају циљеви реструктурирања, узимајући у обзир расположиве инструменте и структуру банке,
 2. у којој мјери структура банкарске групе допушта Агенцији реструктурирање цијеле групе или било којег њеног субјекта или више њих, не стварајући значајан директан или индиректан негативни утицај на финансијски сектор и повјерење у тај сектор или на привреду, а са циљем максималног повећања вриједности групе као цјелине,
 3. програме и начине за олакшавање реструктурирања у случају банкарских група које имају подређена друштва на подручјима различите надлежности,
 4. вјеродостојност употребе инструмената реструктурирања на начин којим се испуњавају циљеви реструктурирања, с обзиром на могући утицај на повјериоце, уговорне стране, клијенте и запослене, те могуће мјере надлежних институција за реструктурирање у другим државама,
 5. у којој се мјери утицај реструктурирања банке на финансијски сектор и на повјерење у тај сектор може на одговарајући начин вредновати,
 6. у којој би мјери реструктурирање банке могло имати значајан директни или индиректни негативни утицај на финансијски сектор, повјерење у тај сектор или на привреду,
 7. у којој би се мјери ширење негативног утицаја на друге банке или друга лица у финансијском сектору могло спријечити примјеном инструмената реструктурирања и овлашћења за реструктурирање и
 8. у којој би мјери реструктурирање банке могло имати значајан утицај на функционисање платних система и система поравнања.
- (3) Приликом оцјене Агенција узима у обзир потенцијални утицај спровођења стратегије реструктурирања на финансијски сектор. При томе Агенција разматра функције које обавља банка или банкарска група, те процјењује да ли би спровођење стратегије реструктурирања имало значајан негативан утицај на било који од елемената из члана 4. став 2. т. 1–4. ове одлуке.

Прелазне и завршне одредбе

Члан 13.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: УО-374/18

Датум: 26.02.2018. год.

ПРЕДСЈЕДНИК
УПРАВНОГ ОДБОРА
Мира Бјелац